

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 48

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
23 februarie 2011

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale ⁽¹⁾** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 165/2011 al Comisiei din 22 februarie 2011 de stabilire a deducerilor din anumite cote de macrou alocate Spaniei în 2011 și în anii următori din cauza depășirii cotelor de pescuit în 2010** 11

Regulamentul (UE) nr. 166/2011 al Comisiei din 22 februarie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 14

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

2011/121/UE:

★ Decizia Comisiei din 21 februarie 2011 de stabilire a obiectivelor de performanță la nivelul Uniunii Europene și a pragurilor de alertă pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană pentru anii 2012-2014 ⁽¹⁾	16
---	----

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/7/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 februarie 2011

privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ⁽³⁾ urmează să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate și de coerență, ar trebui să se procedeze la reformarea dispozițiilor respective.

(2) Majoritatea mărfurilor și serviciilor sunt furnizate în cadrul pieței interne de către operatori economici către alți operatori economici și către autorități publice pe baza unei plăți reportate, prin care furnizorul, de comun acord cu clientul său, acordă acestuia din urmă un termen pentru achitarea facturii, care este fie menționat în factura furnizorului, fie stabilit prin lege.

(3) În cadrul tranzacțiilor comerciale între operatori economici sau între operatori economici și autorități publice, numeroase plăți sunt efectuate mai târziu decât a fost stabilit în contract sau menționat în condițiile

comerciale generale. Deși mărfurile sunt livrate sau serviciile sunt prestate, numeroase facturi corespunzătoare acestora sunt achitate mult după scadență. Astfel de întârzieri în efectuarea plăților afectează lichiditățile întreprinderilor și complică situația financiară a acestora. Acestea afectează, de asemenea, competitivitatea și rentabilitatea întreprinderilor, odată ce creditorul trebuie să obțină finanțări externe din cauza efectuării cu întârziere a plăților. Riscul apariției acestor efecte negative crește în mod considerabil în perioadele de încetinire a creșterii economice, când accesul la finanțare este mai dificil.

(4) Acțiunile judiciare legate de efectuarea cu întârziere a plăților sunt deja facilitate de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate ⁽⁵⁾, Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată ⁽⁶⁾ și Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă ⁽⁷⁾. Cu toate acestea, se impune stabilirea unor măsuri complementare pentru a descuraja efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale.

(5) Întreprinderile ar trebui să poată efectua tranzacții pe tot cuprinsul pieței interne în condiții care să garanteze că operațiunile transfrontaliere nu prezintă riscuri mai mari decât vânzările interne. În cazul în care s-ar aplica norme substanțial diferite pentru operațiunile interne și transfrontaliere, ar putea avea loc denaturări ale concurenței.

⁽¹⁾ JO C 255, 22.9.2010, p. 42.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 ianuarie 2011.

⁽³⁾ JO L 200, 8.8.2000, p. 35.

⁽⁴⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 15.

⁽⁶⁾ JO L 399, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 1.

- (6) În Comunicarea sa din 25 iunie 2008, intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică – Un «Small Business Act» pentru Europa”, Comisia a subliniat faptul că ar trebui să fie facilitat accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și că ar trebui dezvoltat un mediu juridic și de afaceri sănătos și favorabil efectuării la timp a plăților. Ar trebui menționat faptul că autorităților publice le revine o responsabilitate deosebită în acest sens. Criteriile de definire a IMM-urilor sunt prevăzute în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽¹⁾.
- (7) Una dintre acțiunile prioritare cuprinse în Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008, intitulată „Planul european de redresare economică”, o reprezintă reducerea sarcinilor administrative și promovarea spiritului antreprenorial, în principiu prin garantarea, între altele, a achitării în termen de o lună a facturilor pentru furnituri și servicii, inclusiv către IMM-uri, cu scopul de a reduce problemele de trezorerie.
- (8) Domeniul de aplicare a prezentei directive ar trebui să se limiteze la plățile efectuate ca remunerație pentru tranzacții comerciale. Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze tranzacțiile cu consumatorii, dobânda pentru alte plăți, de exemplu plăți efectuate în conformitate cu legislația privind cecurile și cambiile, plăți reprezentând compensații pentru daune, inclusiv plăți efectuate de societățile de asigurare. De asemenea, statele membre ar trebui să fie în măsură să excludă datoriile care fac obiectul unor proceduri de insolvență, inclusiv al unor proceduri de reșalonare a datoriei.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze toate tranzacțiile comerciale, indiferent dacă sunt realizate între întreprinderi private și publice sau între întreprinderi și autorități publice, având în vedere faptul că autoritățile publice efectuează un volum considerabil de plăți către întreprinderi. Prezenta directivă ar trebui, în consecință, să reglementeze tranzacțiile comerciale între contractanții principali și furnizorii și subcontractanții acestora.
- (10) Faptul că profesiile liberale intră sub incidența prezentei directive nu ar trebui să oblige statele membre să le trateze ca întreprinderi sau comercianți în scopuri care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (11) Furnizarea de bunuri și prestarea de servicii contra cost care intră sub incidența prezentei directive ar trebui să includă, de asemenea, proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile.
- (12) Întârzierea în efectuarea plăților constituie o încălcare a contractului care, în majoritatea statelor membre, a devenit atractivă din punct de vedere financiar pentru debitori, datorită dobânzilor mici sau inexistente aplicate pentru întârzierea în efectuarea plăților și/sau a procedurilor greoaie de acțiune. Pentru a inversa această tendință și pentru a descuraja întârzierile în efectuarea plăților, se impune o schimbare decisivă în direcția creării unei culturi a efectuării prompte a plăților, inclusiv aceea în care ar trebui să fie considerat, în toate situațiile, drept clauză sau practică contractuală inechitabilă orice caz de excludere a dreptului de a percepe dobânzi. Această schimbare ar trebui să includă, de asemenea, introducerea unor dispoziții specifice referitoare la termenele de plată și la despăgubirea creditorilor pentru cheltuielile suportate și, printre altele, dispoziții care să constate caracterul vădit inechitabil al excluderii dreptului la despăgubire pentru cheltuielile suportate în vederea recuperării fondurilor.
- (13) În consecință, în contractele între întreprinderi ar trebui să se prevadă termene de plată limitate, ca regulă generală, la 60 de zile calendaristice. Totuși, pot exista situații în care întreprinderile necesită termene de plată mai lungi, de exemplu atunci când acestea doresc să acorde credite comerciale clienților lor. Ar trebui, prin urmare, să fie în continuare posibil ca părțile contractante să poată conveni asupra unor termene de plată specifice, mai lungi de 60 de zile calendaristice, cu condiția totuși ca o astfel de prelungire să nu fie vădit inechitabilă pentru creditor.
- (14) Din motive de coerență a legislației Uniunii, în sensul prezentei directive ar trebui să se aplice definiția termenului de „autorități contractante” din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽²⁾, precum și din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽³⁾.
- (15) Dobânzile legale datorate ca urmare a întârzierii în efectuarea plăților sunt calculate pe zile, sub formă de dobânzi simple, în conformitate cu Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor ⁽⁴⁾.
- (16) Prezenta directivă nu ar trebui să creeze pentru creditorii obligația de a percepe dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților. În cazul întârzierii în efectuarea plăților, prezenta directivă ar trebui să permită unui creditor să perceapă dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților fără a fi necesară o notificare prealabilă referitoare la neîndeplinirea obligațiilor contractuale sau o altă notificare similară care să reamintească debitorului obligația sa de a efectua plata.
- (17) Efectuarea plății de către debitor ar trebui să fie considerată întârziată, în scopul stabilirii dreptului de a percepe dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților, în cazul în care creditorul nu are la dispoziție suma datorată la scadență, cu condiția să-și fi îndeplinit obligațiile contractuale și legale.

⁽¹⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

⁽²⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

⁽⁴⁾ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

- (18) Facturile reprezintă temeiul cererilor de plată și sunt documente importante în lanțul valoric al tranzacțiilor pentru furnizarea de bunuri și servicii, printre altele pentru stabilirea termenului de plată. În sensul prezentei directive, statele membre ar trebui să promoveze sisteme care asigură securitatea juridică în ceea ce privește data exactă de primire a facturilor de către debitor, inclusiv în domeniul facturării electronice, caz în care primirea facturilor poate constitui mijloc de probă electronică și care este parțial reglementată de dispozițiile în domeniul facturării cuprinse în Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾.
- (19) Este necesară despăgubirea echitabilă a creditorilor pentru cheltuielile de recuperare în cazul efectuării cu întârziere a plăților, astfel încât să fie descurajată efectuarea cu întârziere a plăților. Cheltuielile de recuperare ar trebui să includă, de asemenea, recuperarea costurilor administrative și compensarea costurilor interne suportate din cauza efectuării cu întârziere a plăților, pentru care prezenta directivă ar trebui să stabilească o sumă fixă minimă care să poată fi cumulată cu dobânda pentru întârzierea efectuării plăților. Acordarea de despăgubiri sub forma unei sume fixe ar trebui să aibă drept scop limitarea costurilor administrative și interne legate de recuperare. Despăgubirile pentru cheltuielile de recuperare ar trebui să fie stabilite fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern conform cărora o instanță națională ar putea acorda despăgubiri creditorului pentru orice prejudiciu suplimentar legat de efectuarea cu întârziere a plății de către debitor.
- (20) Pe lângă dreptul la plata unei sume fixe pentru acoperirea cheltuielilor de recuperare interne, creditorii ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul la rambursarea celorlalte cheltuieli de recuperare pe care trebuie să le suporte din cauza efectuării cu întârziere a plăților de către un debitor. Asemenea cheltuieli ar trebui să includă, în special, cheltuielile suportate de creditori în vederea angajării unui avocat sau a unei firme de colectare a debitelor.
- (21) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a prevedea aplicarea unor sume fixe superioare în cazul compensării cheltuielilor de recuperare și, prin urmare, mai favorabile creditorului sau de a majora respectivele sume, cu scopul de a ține seama de efectele inflației, printre altele.
- (22) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice plățile în rate sau plățile eşalonate. Cu toate acestea, fiecare rată sau plată ar trebui să fie plătită la termenele convenite și ar trebui să se supună normelor privind efectuarea cu întârziere a plăților prevăzute în prezenta directivă.
- (23) În general, autoritățile publice beneficiază de venituri mai sigure, mai previzibile și mai continue decât întreprinderile. În plus, multe autorități publice pot obține finanțare în condiții mai avantajoase decât întreprinderile. În același timp, în comparație cu întreprinderile, autoritățile publice depind mai puțin de edificarea unor relații comerciale stabile pentru a-și realiza obiectivele. Termenele de plată lungi și efectuarea cu întârziere a plăților de către autoritățile publice pentru bunuri și servicii generează costuri nejustificate pentru întreprinderi. Prin urmare, ar trebui să se prevadă norme specifice în ceea ce privește tranzacțiile comerciale pentru furnizarea de bunuri sau servicii de către întreprinderi către autoritățile publice, norme care să stabilească, în special, termene de plată care să nu depășească în mod normal 30 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare, care trebuie să fie justificate în mod obiectiv de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, dar care să nu depășească, în orice caz, 60 de zile calendaristice.
- (24) Cu toate acestea, ar trebui să se țină cont de situația specifică a autorităților publice care desfășoară activități economice de natură industrială sau comercială oferind bunuri sau servicii pe piață în calitate de întreprindere publică. În acest scop, ar trebui să se permită statelor membre, în anumite condiții, să extindă termenul legal de plată până la maximum 60 de zile calendaristice.
- (25) Un motiv special de îngrijorare în ceea ce privește efectuarea cu întârziere a plăților îl constituie situația serviciilor de sănătate într-un număr mare de state membre. Sistemele de sănătate, ca parte fundamentală a infrastructurii sociale a Europei, sunt adesea nevoite să reconcilieze nevoile individuale cu finanțele disponibile, în condițiile în care populația Europei îmbătrânește, speranța de viață crește și medicina avansează. Toate sistemele trebuie să ia în calcul provocarea pe care o reprezintă acordarea unui statut prioritar asistenței medicale, într-un mod care să permită echilibrarea nevoilor pacienților individuali cu resursele financiare disponibile. Statele membre ar trebui, prin urmare, să fie în măsură să permită o anumită flexibilitate entităților publice care furnizează servicii de asistență medicală în ceea ce privește îndeplinirea angajamentelor lor. În acest scop, ar trebui să se permită statelor membre, în anumite condiții, să extindă termenul legal de plată până la maximum 60 de zile calendaristice. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a asigura că plățile în sectorul sanitar sunt efectuate în termenele de plată legale.
- (26) Pentru a nu pune în pericol îndeplinirea obiectivului prezentei directive, statele membre ar trebui să garanteze că în cadrul tranzacțiilor comerciale durata maximă a unei proceduri de recepție sau de verificare nu depășește, ca regulă generală, 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca o procedură de verificare să depășească 30 de zile calendaristice, spre exemplu în cazul contractelor deosebit de complexe, atunci când acest lucru este prevăzut în mod expres în contract și în orice documente de licitație și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor.
- (27) Instituțiile Uniunii se află într-o situație comparabilă cu cea a autorităților publice din statele membre în ceea ce privește finanțarea și relațiile comerciale ale acestora. Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾ prevede că lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor de către instituțiile Uniunii trebuie efectuate în termenele stabilite în normele de aplicare ale acestuia. Respectivele

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

norme de aplicare sunt în prezent stipulate în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ și prevăd circumstanțele în care creditorii cărora li s-au plătit cu întârziere sumele datorate sunt îndreptățiți să perceapă dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților. În contextul revizuirii în curs a respectivelor regulamente, ar trebui garantat faptul că termenele de plată maxime pe care trebuie să le respecte instituțiile Uniunii sunt aliniate cu termenele legale aplicabile autorităților publice în conformitate cu prezenta directivă.

- (28) Prezenta directivă ar trebui să interzică abuzul în materie de libertate contractuală în dezavantajul creditorilor. Prin urmare, în cazul în care o clauză contractuală sau o practică referitoare la scadența sau la termenul de plată, rata dobânzii pentru întârzierea efectuării plăților sau compensația pentru costurile de recuperare nu este justificată pe baza termenelor acordate debitorului sau în cazul în care aceasta are drept scop principal furnizarea de active lichide debitorului, pe cheltuiala creditorului, aceasta poate fi considerată drept un astfel de abuz. În acest sens și în conformitate cu „proiectul de cadru comun de referință”, elaborat la nivel academic, orice clauză contractuală sau practică care se abate grav de la bunele practici comerciale și este contrară bunei-credințe și corectitudinii ar trebui considerată inechitabilă pentru creditor. În special, excluderea absolută a dreptului de a percepe dobânzi ar trebui să fie considerată întotdeauna drept vădit inechitabilă, în timp ce, în cazul excluderii dreptului la despăgubiri pentru cheltuielile de recuperare, ar trebui să se presupună că aceasta este vădit inechitabilă. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind modul în care contractele sunt încheiate sau valabilitatea clauzelor contractuale inechitabile față de debitor.
- (29) În contextul intensificării eforturilor de prevenire a abuzului de libertate contractuală în detrimentul creditorilor, organizațiile recunoscute în mod oficial ca întreprinderi și organizațiile care au un interes legitim de a reprezenta întreprinderi ar trebui să se poată adresa instanțelor naționale sau organelor administrative competente, pentru a împiedica aplicarea unor clauze contractuale sau practici care sunt vădit inechitabile pentru creditor.
- (30) Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivului prezentei directive, statele membre ar trebui să promoveze difuzarea bunelor practici, inclusiv prin publicarea unei liste de buni platnici.
- (31) Ar trebui să se asigure tuturor creditorilor posibilitatea de a exercita rezerva dreptului de proprietate pe bază nediscriminatorie în cadrul Uniunii, dacă rezerva dreptului de proprietate este recunoscută de legea aplicabilă determinată potrivit normelor de drept internațional privat.

- (32) Prezenta directivă definește doar noțiunea de „titlu executoriu”, dar nu ar trebui să reglementeze diversele proceduri ale executării silită a unui astfel de titlu sau condițiile în care executarea silită a unui astfel de titlu poate fi sistată sau suspendată.
- (33) Consecințele efectuării cu întârziere a plăților pot fi descurajante numai dacă sunt însoțite de proceduri de acțiune rapide și eficiente pentru creditor. În conformitate cu principiul nediscriminării prevăzut la articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectivele proceduri trebuie să fie disponibile tuturor creditorilor stabiliți în Uniune.
- (34) Pentru a facilita respectarea dispozițiilor prezentei directive, statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea medierii sau a altor mijloace de soluționare alternativă a litigiilor. Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽²⁾ stabilește deja un cadru pentru sistemele de mediere la nivelul Uniunii, în special pentru litigiile transfrontaliere, ceea ce nu aduce atingere aplicării sale în cazul sistemelor de mediere naționale. Statele membre ar trebui, de asemenea, să încurajeze părțile interesate să elaboreze coduri voluntare de conduită, având drept scop principal să contribuie la punerea în aplicare a prezentei directive.
- (35) Se impune garantarea finalizării în termen scurt a procedurilor de recuperare a creanțelor necontestate legate de efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale, inclusiv prin intermediul unei proceduri de urgență și indiferent de suma datorată.
- (36) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume combaterea întârzierii în efectuarea plăților pe piața internă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (37) Obligația transpunerii prezentei directive în legislația națională ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare substanțială față de Directiva 2000/35/CE. Obligația de a transpune dispozițiile nemoificate decurge din respectiva directivă.
- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor care revin statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și aplicarea Directivei 2000/35/CE.

⁽¹⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

- (39) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, concordanța dintre prezenta directivă și măsurile lor de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă urmărește să combată întârzierea în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne, promovând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special cea a IMM-urilor.
- (2) Prezenta directivă se aplică tuturor plăților efectuate ca remunerații pentru tranzacții comerciale.
- (3) Statele membre pot exclude datoriile care sunt subiect al procedurilor de insolvență instituite împotriva debitorului, inclusiv al procedurilor care au ca obiectiv reșalonarea datoriei.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „tranzacții comerciale” înseamnă tranzacții între întreprinderi sau între întreprinderi și autorități publice care conduc la furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii contra cost;
2. „autoritate publică” înseamnă orice autoritate contractantă, conform definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE și la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE, indiferent de obiectul sau valoarea contractului;
3. „întreprindere” înseamnă orice organizație, alta decât o autoritate publică, care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, chiar dacă respectiva activitate este desfășurată de o singură persoană;
4. „întârziere în efectuarea plăților” înseamnă neefectuarea plăților în termenul contractual sau legal de plată, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau la articolul 4 alineatul (1);
5. „dobândă pentru întârziere în efectuarea plăților” înseamnă dobândă legală pentru întârzierea în efectuarea plăților sau dobândă la o rată stabilită de comun acord între întreprinderi, în conformitate cu articolul 7;
6. „dobândă legală pentru întârzierea efectuării plăților” înseamnă dobândă simplă pentru întârzierea în efectuarea plăților într-un quantum care reprezintă valoarea ratei de referință, plus cel puțin opt puncte procentuale;
7. „rată de referință” înseamnă una dintre următoarele:
 - (a) pentru un stat membru a cărui monedă este euro, oricare dintre următoarele:
 - (i) rata dobânzii practicate de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente; sau
 - (ii) rata marginală a dobânzii ce rezultă din procedurile de licitație cu preț variabil pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente;
 - (b) pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata echivalentă stabilită de banca națională centrală;

8. „sumă datorată” înseamnă suma principală care ar fi trebuit plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;
9. „rezerva dreptului de proprietate” înseamnă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă proprietatea asupra bunurilor până la plata integrală a prețului;
10. „titlu executoriu” înseamnă orice decizie, hotărâre judecătorească sau dispoziție de plată emisă de o instanță de judecată sau de altă autoritate competentă, inclusiv cele executabile provizoriu, fie pentru plata imediată, fie pentru plata în rate, care permite creditorului să recupereze creanțele de la debitor prin mijloace de executare silită.

Articolul 3

Tranzacții între întreprinderi

- (1) Statele membre garantează că, în cadrul unor tranzacții comerciale între întreprinderi, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și
 - (b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.
- (2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă:
- (a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;
 - (b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.
- (3) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre garantează următoarele:
- (a) creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților din ziua următoare scadenței sau a expirării termenului de plată stabilite în contract;
 - (b) dacă scadența sau termenul de plată nu sunt stabilite în contract, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților la expirarea oricăruia dintre următoarele termene:
 - (i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată;

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

- (ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă;
 - (iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor;
 - (iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau verificării, dacă, prin lege sau prin contract, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.
- (4) Dacă este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, statele membre se asigură că durata maximă a procedurii respective nu depășește 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în sensul articolului 7.
- (5) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește 60 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în înțelesul articolului 7.

Articolul 4

Tranzacții între întreprinderi și autoritățile publice

- (1) Statele membre se asigură că, în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică, creditorul este îndreptățit, la expirarea termenului menționat la alineatele (3), (4) sau (6), să perceapă dobândă legală pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și
 - (b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.
- (2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă:
- (a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;
 - (b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.
- (3) Statele membre garantează că în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică:
- (a) termenul de plată nu depășește vreunul dintre următoarele termene:

- (i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată;
 - (ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă;
 - (iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor;
 - (iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau a verificării, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau verificare, prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data în care are loc această recepție sau verificare;
- (b) data primirii facturii nu face obiectul unei clauze contractuale între debitor și creditor.
- (4) Statele membre pot prelungi termenele menționate la alineatul (3) litera (a) până la maximum 60 de zile calendaristice, în cazul:
- (a) oricărei autorități publice care realizează activități economice de natură industrială sau comercială, furnizând bunuri sau servicii pe piață și care, ca întreprindere publică, trebuie să se conformeze cerințelor de transparență prevăzute în Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi ⁽¹⁾;
 - (b) entităților publice care furnizează îngrijiri medicale și care sunt certificate în acest sens.

Dacă un stat membru decide să prelungească termenele în conformitate cu prezentul paragraf, acesta trimite Comisiei, până la 16 martie 2018, un raport cu privire la respectiva prelungire.

În baza acestuia, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului indicând care state membre au prelungit termenele în conformitate cu prezentul paragraf și luând în considerare impactul asupra funcționării pieței interne, în special asupra IMM-urilor. Raportul este însoțit de propuneri legislative corespunzătoare.

- (5) Statele membre se asigură că durata maximă a procedurii de recepție sau verificare menționată la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) nu depășește 30 de zile calendaristice de la data de recepție a mărfurilor sau serviciilor, cu excepția unor alte dispoziții exprese incluse în contract și în toate documentele licitației și cu condiția să nu fie vădit inechitabil față de creditor, în înțelesul articolului 7.

⁽¹⁾ JO L 318, 17.11.2006, p. 17.

(6) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește termenele stabilite la alineatul (3), cu excepția cazului în care acesta este stabilit expres în contract și este justificat în mod obiectiv ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, și în orice caz nu ar trebui să depășească 60 de zile calendaristice.

Articolul 5

Calendarele de plată

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului părților de a conveni, în limitele dispozițiilor corespunzătoare din legislația internă aplicabilă, asupra unor calendare de plată a ratelor. În astfel de cazuri, dacă unele rate nu sunt plătite la data convenită, dobânzile și compensațiile prevăzute în prezenta directivă se calculează exclusiv pe baza sumelor exigibile.

Articolul 6

Compensația pentru costurile de recuperare

(1) Statele membre se asigură că, atunci când dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale devine exigibilă în conformitate cu articolul 3 sau 4, creditorul are dreptul de a obține de la debitor o sumă fixă de 40 EUR, în calitate de despăgubire minimă.

(2) Statele membre se asigură că suma fixă menționată la alineatul (1) este exigibilă fără a fi necesară o notificare și reprezintă o despăgubire pentru cheltuielile de recuperare ale creditorului.

(3) În plus față de suma fixă menționată la alineatul (1), creditorul este îndreptățit să solicite o despăgubire rezonabilă de la debitor pentru orice cheltuieli de recuperare care depășesc suma fixă respectivă angajate din cauza efectuării cu întârziere a plăților de către debitor. Aceste cheltuieli ar putea să includă cheltuielile suportate, printre altele, în vederea angajării unui avocat sau a unei firme de colectare a debitelor.

Articolul 7

Practici și clauze contractuale inechitabile

(1) Statele membre garantează că o clauză contractuală sau o practică referitoare la data de plată sau la termenul de plată, rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plăților sau despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare nu este aplicabilă sau generează dreptul de a cere despăgubiri, dacă este vădit inechitabilă pentru creditor.

Pentru a determina dacă o clauză contractuală sau o practică este vădit inechitabilă pentru creditor, în sensul primului paragraf, se ține cont de toate circumstanțele cazului, inclusiv de următoarele:

- (a) toate abaterile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe și corectitudinii;
- (b) natura produselor sau a serviciilor; precum și

(c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata dobânzii legale sau de la termenul de plată așa cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (5), articolul 4 alineatul (3) litera (a), articolul 4 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (6) sau de la suma fixă menționată la articolul 6 alineatul (1).

(2) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude achitarea unor dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților este considerată ca fiind vădit inechitabilă.

(3) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude compensarea cheltuielilor de recuperare așa cum se menționează la articolul 6 este considerată ca fiind vădit inechitabilă.

(4) Statele membre garantează că, în interesul creditorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficiente pentru a stopa aplicarea unor clauze contractuale și practici vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1).

(5) Mijloacele menționate la alineatul (4) includ dispoziții în baza cărora organizațiile recunoscute oficial ca reprezentante ale întreprinderilor sau ca organizații având interese legitime în reprezentarea acestora pot să se adreseze, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, instanțelor de judecată sau organelor administrative competente, în cazul în care clauzele contractuale sau practicile sunt vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1), și, în consecință, pot aplica mijloacele potrivite și eficiente pentru a împiedica aplicarea acestora.

Articolul 8

Transparență și informare

(1) Statele membre garantează o transparență totală privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă, inclusiv prin publicarea ratei dobânzii legale aplicabile pentru întârzierile de plată.

(2) Comisia publică pe Internet detalii referitoare la ratele legale curente ale dobânzii aplicabile în toate statele membre în caz de întârziere a efectuării plăților în tranzacțiile comerciale.

(3) Dacă este cazul, statele membre recurg la publicații profesionale, la campanii de promovare sau la orice altă modalitate funcțională de sensibilizare a întreprinderilor cu privire la căile de atac în cazul efectuării cu întârziere a plăților.

(4) Statele membre pot încuraja elaborarea unor coduri privind plata la termen, în care să se stabilească termene clar definite pentru efectuarea plăților și o procedură adecvată pentru tratarea eventualelor plăți care fac obiectul unei contestații, sau orice alte inițiative care abordează problema esențială a întârzierilor în efectuarea plăților și contribuie la dezvoltarea unei culturi a plăților la termen, care sprijină obiectivele prezentei directive.

Articolul 9

Rezerva dreptului de proprietate

(1) Statele membre garantează, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile în temeiul dreptului internațional privat, că vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor până la plata integrală, dacă cumpărătorul și vânzătorul au fost în mod expres de acord cu o clauză prevăzând rezerva dreptului de proprietate înainte de livrarea bunurilor.

(2) Statele membre pot adopta sau menține dispoziții privind plățile anticipate deja efectuate de către debitor.

Articolul 10

Proceduri de recuperare a creanțelor necontestate

(1) Statele membre garantează că se poate obține un titlu executoriu inclusiv printr-o procedură de urgență și indiferent de suma datorată, în mod normal în termen de 90 de zile calendaristice de la înaintarea acțiunii creditorilor sau de la solicitarea adresată instanței sau altei autorități competente, cu condiția ca suma datorată sau aspecte ale procedurii să nu fie contestate. Statele membre îndeplinesc această obligație în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne.

(2) Actele cu putere de lege și actele administrative interne se aplică în aceleași condiții tuturor creditorilor care sunt stabiliți în Uniune.

(3) Pentru calcularea termenului menționat la alineatul (1) nu se iau în considerare următoarele:

- (a) perioada necesară pentru procesarea documentelor;
- (b) orice întârzieri cauzate de creditor, cum ar fi termenele necesare rectificării cererilor.

(4) Acest articol nu aduce atingere prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1896/2006.

Articolul 11

Raport

Până la 16 martie 2016, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentei directive. Raportul este însoțit de propuneri legislative corespunzătoare.

Articolul 12

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1-8 și articolului 10 până la 16 martie 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții legale mai favorabile creditorului decât cele necesare pentru respectarea prezentei directive.

(4) În transpunerea prezentei directive, statele membre decid dacă exclud contractele care au fost încheiate înainte de 16 martie 2013.

Articolul 13

Abrogare

Directiva 2000/35/CE se abrogă de la 16 martie 2013, fără a aduce atingere obligațiilor care revin statelor membre privind termenele de transpunere a directivei în legislația națională și de aplicare a acesteia. Cu toate acestea, directiva menționată continuă să se aplice contractelor încheiate înainte de data de la care prezenta directivă nu se mai aplică în temeiul articolului 12 alineatul (4).

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 februarie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Directiva 2000/35/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2 punctul 1 primul paragraf	Articolul 2 punctul 1
Articolul 2 punctul 1 al doilea paragraf	Articolul 2 punctul 2
Articolul 2 punctul 1 al treilea paragraf	Articolul 2 punctul 3
Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 punctul 4
—	Articolul 2 punctul 5
—	Articolul 2 punctul 6
—	Articolul 2 punctul 7 partea introductivă
—	Articolul 2 punctul 8
Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 punctul 9
Articolul 2 punctul 4	Articolul 2 punctul 7 litera (a)
Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 punctul 10
Articolul 3 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 alineatul (3) litera (a)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b) partea introductivă	Articolul 3 alineatul (3) litera (b) partea introductivă
Articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (i)	Articolul 3 alineatul (3) litera (b) punctul (i)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)	Articolul 3 alineatul (3) litera (b) punctul (ii)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)	Articolul 3 alineatul (3) litera (b) punctul (iii)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iv)	Articolul 3 alineatul (3) litera (b) punctul (iv)
—	Articolul 3 alineatul (4)
—	Articolul 3 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (1) litera (c)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) litera (d) prima și a treia teză	—
Articolul 3 alineatul (1) litera (d) a doua teză	Articolul 2 punctul 7 litera (b)
—	Articolul 3 alineatul (2)
—	Articolul 4
—	Articolul 5
—	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1) litera (e)	Articolul 6 alineatul (3)

Directiva 2000/35/CE	Prezenta directivă
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (1)
—	Articolul 7 alineatul (2)
—	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 7 alineatul (5)
—	Articolul 8
Articolul 4	Articolul 9
Articolul 5 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 10 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (4)	—
—	Articolul 10 alineatul (4)
—	Articolul 11
Articolul 6 alineatul (1)	—
—	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (5)	—
—	Articolul 12 alineatul (4)
—	Articolul 13
Articolul 7	Articolul 14
Articolul 8	Articolul 15
—	Anexă

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 165/2011 AL COMISIEI

din 22 februarie 2011

de stabilire a deducerilor din anumite cote de macrou alocate Spaniei în 2011 și în anii următori din cauza depășirii cotelor de pescuit în 2010

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 105 alineatele (1) și (2),

întrucât:

- (1) O cotă de pescuit pentru macrou în zona VIIIc, IX și X; apele UE din zona CECAF 34.1.1 a fost alocată Spaniei pentru anul 2010 prin Regulamentul (UE) nr. 53/2010 al Consiliului ⁽²⁾ și pentru anul 2011 prin Regulamentul (UE) nr. 57/2011 al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Cota de pescuit macrou pentru 2010 s-a redus ca urmare a schimbărilor făcute de Spania cu Franța și Portugalia, în temeiul articolului 20 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁴⁾.
- (3) Comisia a detectat neconcordanțe ale datelor spaniole referitoare la pescuitul macroului în 2010 prin confruntarea datelor astfel cum au fost înregistrate și raportate în diferitele etape ale lanțului valoric, de la captură la prima vânzare. Aceste neconcordanțe au fost în continuare coroborate cu efectuarea în Spania a mai multor audituri, misiuni de verificare și inspecții, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1224/2009. Dovezile colectate în cursul anchetei permit Comisiei să stabilească o depășire cu 19 621 de tone a cotei de macrou din anul 2010 de către acest stat membru.

- (4) În conformitate cu articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit cotele de pescuit care i-au fost alocate, Comisia operează deduceri din viitoarele cote de pescuit ale statului membru respectiv.
- (5) Articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 prevede că deducerile din cotele de pescuit trebuie operate, în următorul an sau în următorii ani, aplicând anumiți factori de multiplicare stabiliți la alineatul respectiv.
- (6) Deducerile aplicabile Spaniei pentru depășirea cotelor de pescuit în 2010 sunt mai mari decât cota alocată Spaniei în 2011 pentru stocul în cauză.
- (7) Stocul de macrou respectiv se încadrează în prezent în limite biologice de siguranță, iar avizele științifice arată că este probabil ca această situație să se mențină și în viitorul apropiat. O aplicare imediată și totală a deducerii din cota spaniolă de macrou pentru 2011 ar duce la încetarea completă a activităților de pescuit pentru această specie în 2011. Date fiind circumstanțele specifice ale acestui caz, este probabil ca o astfel de încetare completă a activităților să prezinte riscuri majore, având consecințe socio-economice disproporționate, atât pentru respectivul sector al pescuitului, cât și pentru industria de prelucrare aferentă. În schimb, ținând cont de obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului, în acest caz particular se consideră oportun să se opereze deducerile necesare pentru restituirea cantităților pescuite în exces într-o perioadă de 5 ani, din 2011 până în 2015, urmând ca, dacă este necesar, deducerile restante să se opereze din cota de macrou alocată în anii imediat următori.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se reduce după cum se specifică în anexă cota de pescuit pentru macrou (*Scomber scombrus*) în zona VIIIc, IX și X; apele UE din zona CECAF 34.1.1 alocată Spaniei pentru anul 2011 prin Regulamentul (UE) nr. 57/2011.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 21, 26.1.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 24, 27.1.2011, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

Articolul 2

Se reduce după cum se specifică în anexă cota de pescuit pentru macrou (*Scomber scombrus*) în zona VIIIc, IX și X; apele UE din zona CECAF 34.1.1, care poate fi alocată Spaniei pentru anii 2012-2015 și, dacă este cazul, cota de pescuit pentru același stoc care poate fi alocată Spaniei în anii imediat următori.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 februarie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

Stoc	Cota inițială pentru 2010	Cota adaptată 2010	Capturi 2010 stabilite	Diferența cotă-capturi (depășire)	Factorul de multiplicare în temeiul articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 (depășire * 2)	Deducere 2011	Deducere 2012	Deducere 2013	Deducere 2014	Deducere 2015 și, dacă este cazul, în anii următori
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	- 19 621 (79,7 % din cota 2010)	- 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

REGULAMENTUL (UE) NR. 166/2011 AL COMISIEI**din 22 februarie 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 23 februarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 februarie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
	ZZ	61,1
0805 20 10	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
	ZZ	117,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
	TR	55,0
	ZZ	77,7
0805 50 10	EG	68,7
	MA	46,8
	TR	55,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
	US	127,3
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
	ZA	102,6
	ZZ	98,3

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 21 februarie 2011

de stabilire a obiectivelor de performanță la nivelul Uniunii Europene și a pragurilor de alertă pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană pentru anii 2012-2014

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/121/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulament-cadru) ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 691/2010 al Comisiei din 29 iulie 2010 de stabilire a unui sistem de performanță pentru serviciile de navigație aeriană și pentru funcțiile de rețea și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2096/2005 de stabilire a unor cerințe comune pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană ⁽²⁾ prevede adoptarea de către Comisie a unor obiective de performanță la nivelul Uniunii Europene.
- (2) La 27 mai 2010, Comisia a organizat o consultare cu privire la abordarea și procesele necesare pentru stabilirea unor obiective de performanță la nivelul UE, incluzând toate părțile interesate enumerate la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004.
- (3) La 29 iulie 2010, Comisia a desemnat un organism de evaluare a performanțelor în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) nr. 691/2010, care să o asiste la implementarea sistemului de performanță.
- (4) Organismul de evaluare a performanțelor a elaborat, în colaborare cu AESA, propuneri de obiective de performanță la nivelul UE, care au fost transmise la 2 august 2010 spre consultarea cu părțile interesate, conform dispozițiilor de la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 691/2010.

- (5) Obiectivele de performanță la nivelul UE propuse de organismul de evaluare a performanțelor în ceea ce privește mediul, capacitatea și rentabilitatea au fost verificate împreună cu AESA din punctul de vedere al coerenței cu obiectivele prioritare în materie de siguranță.

- (6) La 27 septembrie 2010, organismul de evaluare a performanțelor a prezentat Comisiei recomandările sale în privința unor obiective de performanță la nivelul Uniunii Europene pentru perioada 2012-2014 în cadrul unui raport care argumentează fiecare dintre recomandări prin furnizarea unei descrieri a ipotezelor și a logicii de la baza stabilirii obiectivelor; raportul cuprinde în anexe un document de consultare care rezumă procesul de consultare și un document de răspuns la observații care prezintă modul în care s-au luat în considerare observațiile la elaborarea recomandărilor adresate Comisiei.

- (7) Obiectivele de performanță la nivelul Uniunii Europene se bazează pe informațiile aflate la dispoziția Comisiei și a organismului de evaluare a performanțelor până la 24 noiembrie 2010. Conform previziunilor transmise de statele membre Comisiei și Eurocontrol în temeiul dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1794/2006 al Comisiei ⁽³⁾, tariful unitar determinat în medie la nivelul UE pentru serviciile de navigație aeriană de rută va fi de 55,91 EUR în 2014 (exprimat în termeni reali, la valoarea euro din 2009), iar valorile anuale intermediare vor fi de 58,38 EUR în 2012 și de 56,95 EUR în 2013. Aceste valori țin cont de cele mai recente costuri prevăzute de Agenția Eurocontrol, precum și, pentru statele membre ale UE, de o reducere punctuală de 0,69 EUR pe unitate de serviciu de rută în 2011. Ținând seama de raportul organismului de evaluare a performanțelor și de îmbunătățirile la nivelul eficienței care ar putea avea loc în urma implementării treptate și coordonate a tuturor elementelor celui de-al doilea pachet privind cerul unic european, Comisia consideră că obiectivul rentabilității stabilit la nivelul UE poate fi fixat la un nivel inferior celui prevăzut în ultimele planuri consolidate ale statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 341, 7.12.2006, p. 3.

- (8) Planul general european de management al traficului aerian, un document în continuă evoluție care reprezintă foaia de rută convenită pentru dezvoltarea și implementarea SESAR, a fost aprobată de Consiliu la 30 martie 2009 ⁽¹⁾. Acest plan cuprinde viziunea politică și obiectivul ambițios pe care le are Comisia pentru cerul unic european, precum și pilonul tehnologic al acestuia în domeniile principale de performanță: siguranță, mediu, capacitate și rentabilitate, iar stabilirea de obiective de performanță la nivelul Uniunii Europene trebuie considerată ca făcând parte dintr-un proces care urmărește atingerea acestor ținte.
- (9) În cursul primei perioade de referință a sistemului de performanță, Comisia, asistată de AESA, trebuie să evalueze și să valideze indicatorii principali de performanță în materie de siguranță, spre a se asigura că riscul pentru siguranță este identificat, atenuat și gestionat în mod corect. Statele membre trebuie să monitorizeze și să publice acești indicatori principali de performanță, putând stabili obiective corespunzătoare.
- (10) În aplicarea considerentului 18, a articolelor 10 și 13, a punctului 1.2 din anexa II și a punctului 1 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 691/2010, obiectivele de performanță la nivel național sau la nivel de bloc funcțional de spațiu aerian nu trebuie să fie în mod necesar echivalente cu obiectivele de performanță la nivelul Uniunii Europene, ci trebuie să fie coerente cu aceste obiective de performanță la nivelul UE. Această coerență trebuie să se reflecte și în planurile de performanță naționale sau ale blocurilor funcționale de spațiu aerian.
- (11) Evaluarea planurilor și obiectivelor de performanță naționale sau ale blocurilor funcționale de spațiu aerian efectuată de către Comisie trebuie să fie globală, să compare în mod echilibrat fiecare obiectiv cu restul obiectivelor, să țină cont de cum se compensează în mod justificat diferitele domenii de performanță și să aibă în vedere obiectivele prioritare de siguranță. Această evaluare trebuie să țină seama de contextul local, în special în cazul statelor cu tarife unitare mici sau al celor incluse în „mecanismul european de sprijin”, precum măsurile de reducere a costurilor deja luate, costurile prevăzute pentru programe specifice în vederea îmbunătățirii performanței în anumite domenii de performanță dedicate. Evaluarea trebuie să aibă în vedere și particularitățile, inclusiv reușitele și eșecurile. În aplicarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 691/2010, evaluarea trebuie să țină cont în mod corespunzător de modul în care putea să se fi schimbat contextul între data adoptării obiectivelor de performanță la nivelul Uniunii Europene și data evaluării. De asemenea, evaluarea trebuie să ia în considerare progresele înregistrate deja de statele membre de la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1070/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ în diferitele domenii principale de performanță și mai ales în privința rentabilității.
- (12) În scopul aplicării dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1794/2006, statelor membre trebuie să li se permită reportarea profiturilor sau a pierderilor pe care le-au înregistrat până în anul 2011, inclusiv.

- (13) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru „cerul unic european”,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectivele de performanță la nivelul Uniunii Europene

Pentru perioada de referință care începe la 1 ianuarie 2012 și se încheie la 31 decembrie 2014, obiectivele de performanță la nivelul Uniunii Europene sunt următoarele:

- (a) obiectivul de mediu: o îmbunătățire cu 0,75 puncte procentuale a indicatorului de eficiență medie a zborului orizontal pe rută în 2014, comparativ cu situația din 2009;
- (b) obiectivul de capacitate: o îmbunătățire a întârzierii medii ATFM (gestionarea fluxului de trafic aerian) pe rută astfel încât să atingă un maximum de 0,5 minute pe zbor în 2014;
- (c) obiectivul de rentabilitate: o reducere a tarifului unitar determinat în medie la nivelul UE pentru serviciile de navigație aeriană de rută de la 59,97 EUR în 2011 la 53,92 EUR în 2014 (exprimat în termeni reali, la valoarea euro din 2009), cu valori anuale intermediare de 57,88 EUR în 2012 și de 55,87 EUR în 2013.

Articolul 2

Praguri de alertă

- (1) Pentru toți indicatorii principali de performanță aplicabili perioadei de referință, pragul de alertă peste care poate fi activat mecanismul de alertare menționat la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 691/2010 este o abatere, pe parcursul unui an calendaristic, cu cel puțin 10 % a traficului real înregistrat de organismul de evaluare a performanțelor în raport cu previziunile legate de trafic menționate la articolul 3.
- (2) Pentru indicatorul de rentabilitate, pragul de alertă a evoluției costurilor peste care poate fi activat mecanismul de alertare menționat la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 691/2010 este o abatere, pe parcursul unui an calendaristic, cu cel puțin 10 % a costurilor reale la nivelul Uniunii Europene înregistrate de organismul de evaluare a performanțelor în raport cu costurile determinate de referință menționate la articolul 3.

Articolul 3

Ipoteze

Articolele 1 și 2 din prezenta decizie se bazează pe următoarele ipoteze:

1. traficul prevăzut la nivelul Uniunii Europene, exprimat în unități de servicii de rută: 108 776 000 în 2012, 111 605 000 în 2013 și 114 610 000 în 2014;
2. costurile determinate de referință prevăzute la nivelul Uniunii Europene (exprimate în termeni reali, în euro, la valoarea din 2009): 6 296 000 000 în 2012, 6 234 000 000 în 2013 și 6 179 000 000 în 2014.

⁽¹⁾ Decizia 2009/320/CE a Consiliului (JO L 95, 9.4.2009, p. 41).

⁽²⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 34.

*Articolul 4***Revizuirea obiectivelor la nivelul Uniunii Europene**

În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 691/2010, Comisia poate hotărî să revizuiască obiectivele la nivelul UE prevăzute la articolul 1 dacă, înainte de începutul perioadei de referință, are dovezi substanțiale că datele, ipotezele și/sau motivațiile care au stat inițial la baza stabilirii obiectivelor la nivelul UE nu mai sunt valabile.

național sau la nivelul blocurilor funcționale de spațiu, adoptate după 1 ianuarie 2012, se aplică retroactiv din prima zi a perioadei de referință.

Adoptată la Bruxelles, 21 februarie 2011.

*Articolul 5***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Planurile de performanță la nivel

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO